

De Minister van Justitie
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Den Haag, 23 juni 2006

Uw kenmerk: 5413290/06/6
Doorkiesnummer: 070-335 35 13
Faxnummer: 070-335 35 32
E-mail: a.hoevers@advocatenorde.nl
Dossiernummer: 4.3.11/3

Conceptwetsvoorstel positie deskundige in strafzaken

Mijnheer de Minister,

Bij brief van 30 maart 2006 verzocht u de Nederlandse Orde van Advocaten te adviseren over het conceptwetsvoorstel inzake de positie van de deskundige in strafzaken.

Dit wetsvoorstel maakt deel uit van een groot project ter herziening van de boeken 1 en 2 van het Wetboek van Strafvordering. De aanzet daartoe is gegeven met het rapport Strafvordering 2001. In de komende jaren zal dat uitmonden in een groot aantal wetsvoorstellen. De Algemene Raad juicht toe dat u daarin tevens de positie van de verdediging wilt versterken in het belang van een eerlijke procesvoering. In de nasleep van de Schiedammer Parkmoord heeft de Algemene Raad er al voor gepleit om de verdediging in staat te stellen tegenwicht te bieden aan de opsporingsinstanties, die in de loop der jaren meer bevoegdheden hebben gekregen.

Dit wetsvoorstel biedt daarvoor de eerste gelegenheid. De rol van deskundigen leidt in de huidige praktijk tot problemen voor de verdediging. De Adviescommissie Strafrecht, die de Algemene Raad over dit wetsvoorstel heeft geadviseerd, geeft in haar advies een opsomming van enkele van deze knelpunten (zie bijlage).

De Algemene Raad kan evenals de Adviescommissie in grote lijnen instemmen met het wetsvoorstel. Desondanks zorgt het voorstel op belangrijke onderdelen nog niet voor een daadwerkelijke verbetering van de positie van de verdediging. De genoemde knelpunten worden onvoldoende opgelost. Zo constateert de Adviescommissie dat:

- de verdediging nog steeds te weinig wordt betrokken bij de formulering van de onderzoeksopdracht,
- de verdediging afhankelijk is van (het moment van) de door het openbaar ministerie verstrekte informatie over onderzoek,

- voor toewijzing van een verzoek van de verdediging om aanvullend onderzoek of tegenonderzoek een te beperkend criterium lijkt te gelden,
- onzeker is of kosten van deskundigen die op verzoek van de verdediging zijn benoemd door de Staat worden vergoed,
- er geen oplossing wordt geboden voor de problemen veroorzaakt door de monopoliepositie van het NFI en het Pieter Baacentrum, en
- de verdediging alleen bij deskundigen die door de *rechter-commissaris* zijn benoemd, het recht heeft om een ‘eigen’ deskundige aan te wijzen die bij het onderzoek aanwezig mag zijn, aanwijzingen mag geven en het rapport mag onderzoeken. De verdediging zou deze bevoegdheid ook dienen te krijgen bij deskundigen die door de *officier van justitie* zijn benoemd.

Al deze elementen belemmeren de verdediging bij haar taak om de rapporten van deskundigen op waarde te beoordelen en zo nodig aanvullend of tegenonderzoek te laten verrichten. De ook door u beoogde *equality of arms* komt daardoor onvoldoende tot stand.

De Algemene Raad betreurt dit en beschouwt dit als een gemiste kans. Juist omdat het wetsvoorstel deel uitmaakt van een grootscheepse herziening van het Wetboek van Strafvordering, zou deze gelegenheid moeten worden aangegrepen om de materie goed te regelen. De Algemene Raad heeft bovendien de indruk dat een aantal knelpunten kan worden opgelost zonder al te veel kosten en praktische problemen.

Voor de positie van de onderzoeksinstituten als het NFI en het Pieter Baacentrum ligt dat anders. De Algemene Raad onderschrijft het voorstel van de Adviescommissie om een commissie in te stellen die onderzoek gaat doen naar de knelpunten in de praktijk en die met concrete voorstellen en aanbevelingen komt.

De Algemene Raad steunt ook overigens de aanbevelingen van de Adviescommissie, en verzoekt u deze bij uw heroverweging te betrekken.

Met de meeste hoogachting,
namens de Algemene Raad,

J.J.H. Suyver,
algemeen secretaris

Bijlage